

tair Kampmann, i 2den Afdeling til Formand
Gleerup, til Secretair Ostermann, i 3die Af-
deling til Formand Grundtvig, til Secretair
Grønberg, i 4de Afdeling til Formand Not-
witt, til Secretair Kovsing, og saaledes ere alle
4. Afdelinger konstituerede.

Fra Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2det
District (Alberti) er der indgivet et Andragende
fra Assessor Pharmacie, Apotheker Seidelin
i Skanderborg om det ham ved den fiendtlige
Occupation tilføiede Tab; dette Andragende
vil blive henvisst til det Udvalg, som er nedsat
til Prøvelse af Lovudkastet „angaaende Erstat-
ning for Krigsskade.“ — Ved Rigsdagsman-
den for Københavns Amts 1ste District (Hall)
er der indgivet en Skrivelse fra Birkedommer
Lund, indeholdende en Deel Bemærkninger ved
det i Landsthinget vedtagne Lovforslag angaaende
Affhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fidei-
commisser hørende Bøndergods, hvilken efter
Dnsse vil blive henlagt paa Forsamlingens
Bord. Jeg skal tillade mig at lade omdele paa
de Herrer Medlemmers Pladser 1ste Afstem-
ningsliste til 2den Behandling af Pensionssloven.
— Vi fortsatte dernæst Forhandlingerne om
det af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2det
District (Tscherning) indbragte Forslag om et
Tillæg til Lov angaaende Jords Afstaaelse til
Dpførelse af Fattighuse og Votiger for huus-
vilde Personer paa Landet.

Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2det
District har Ordet.

Tscherning: Det gjør mig meget ondt,
at jeg ikke seer den ærede 6te københavnske
Rigsdagsmand (Mourier) paa nogen af hans
Pladser (atter!). Nei han er her ikke; men
jeg haaber dog, at det ærede Thing vil billige,
at jeg maa rette mine Ord i en ikke ringe
Grad mod hans Udtalelser (En Stemme: til
Formanden!). Jeg skal rette mine Ord, siger
et af de ærede Medlemmer, til Formanden; det
er altid forudsat, at man retter dem gennem
Formanden til Bedkommende. Jeg havde troet,
at Forhandlingen, som skulde have bragt dette
Lovforslag til 2den Behandling, vilde have
været overordenlig kort; thi det forekom mig,
som om det tildeels var afgjort ved den Af-
stemning, som gik kort forud, idet nemlig dette
Lovforslag, hvad de almindelige Principer an-

gaaer, i alt Væsentligt beroer paa det Samme,
som der fandt sin Afgjørelse (Nei!) — Jeg
siger, i alt Væsentligt beroer paa det Samme
og det er netop dette, jeg skal gaae ud paa at
bevise. For at støtte denne Bevisførelse vil jeg
laane noget Tømmer fra denne Forhandling;
jeg vil fremfor Alt holde mig til, hvad den
ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de
District (Monrad) udtalte saa stærkt, at her
fandtes store Strækninger i Landet, hvorfra
saaledes som Forholdene nu vare, en enkelt
Mand kunde saagodt som forvise den Mand,
som han ikke syntes om. Saaledes udtalte han
sig, og det bragte ham til med megen Iver
at understøtte et Forslag, som gik ud paa, at
høve de bestaaende Contracter, som udelukkede
slige Mænd fra at blive modtagne tilhuse hos
den Deel af Befolkningen, som stod under den
Mand, der herskede saaledes paa dette Om-
raade; jeg siger, han understøttede meget ivrigt
et Forslag, som gik ud paa at høve disse Con-
tractens Bydende og frigjøre dem fra, hvad de
saaledes havde paataget sig ved deres Con-
tracter. Han gjorde det, fordi han ved saa-
ledes kun at borttage en Rettighed, som ikke
kunde siges at have nogen bestemt Værdi,
slap nemt til Expropriationen, idet den ikke
kostede ham noget; han vilde ikke komme
i Strid med Grundloven, som fastsætter,
at Intet skal kunne fratages en Mand
uden mod fuld Erstatning; men, da Erstatnin-
gen her efter hans Mening var Nul, gav han
dem fuld Erstatning ved at give dem Nul.
Derimod udtalte den ærede københavnske Rigs-
dagsmand (Mourier) sig; han sagde, og det
er virkelig ogsaa værdt at lægge Mærke til,
at det er langt farligere at expropriere Folk
ved Hjælp af Nul end at give dem Noget for
det; han sagde: rør fremfor Alt ikke ved de
Grundfætninger, som saaledes staae for sig
selv ved deres egen Betydning, uden at man
kan taxere dem til en vis Pengeværdi og der-
ved give Godtgjørelse; det er langt bedre
saa at komme til Noget, man kan føle og
tage paa, og det var denne Udtalelse, som
bragte mig til at troe, at det ærede Medlem
vilde tildeels støtte mit Forslag, som just og
udtryffeligt afviser fra det andet deri, at det
giver en Erstatning, giver Noget, man kan